

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119391495
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6119391495.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Ďvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: D. A., M.. XX.XX.XXXX, Q. B. P. A. XX, XXX XX U., právne zastúpenému advokátskou kanceláriou JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 4.782,13 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 04.06.2021, č. k. 20Csp/117/2020-127, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Priznáva žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„I. Žalobu zamieta.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Citoval ustanovenia § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 5, ods. 9, § 54 ods. 1 a 2 a § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZoB“).

3. V odôvodnení okrem iného uviedol, že sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu. Posudzovaný právny vzťah strán sporu posúdil ako právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, keďže U. Q. J..P. (právny predchodca žalobcu) bola od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi U. Q., J..P. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej U. Q. J..P. poskytla žalovanému úver vo výške 5.000 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.10.2020 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu. Dospel k záveru, že aktívna vecná legitimácia žalobcu v konaní nie je daná, keďže nie sú splnené zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky voči žalovanému z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Súd prvej inštancie síce považoval vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru za platný a účinný právny úkon, no v konaní nemal preukázané splnenie druhej podmienky a to doručenie písomnej výzvy potom, čo bol klient banky

nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Podľa súdu prvej inštancie za písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nemôže považovať výzvu zo dňa 18.07.2017, keďže predmetná výzva bola predpokladom, aby pôvodný žalobca mohol pristúpiť k zosplatneniu úveru § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Pokiaľ pôvodný žalobca postúpil svoju pohľadávku na žalobcu bez písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 ZoB, konal v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, a preto je Zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom - ustanovením § 92 ods. 8 ZoB). Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd prvej inštancie žalobu zamietol.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dodal, že v konaní nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca v zákonnej lehote z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalobca sa nestotožnil s právnou argumentáciou súdu prvej inštancie ohľadne nesplnenia podmienky a to doručenia písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Výklad uvedeného ustanovenia ZoB považoval za rozporný s doktrínálnym výkladom predmetného ustanovenia. Podľa žalobcu zákon nevyžaduje dve rozličné písomné výzvy veriteľa, ako to uvádza súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení. Právny poriadok Slovenskej republiky v žiadnom ustanovení nevyžaduje a teda ani ZoB nepredpokladá, aby bol dlžník explicitne listom veriteľa oboznamovaný s právom na postúpenie pohľadávky. Toto právo vyplýva priamo zo ZoB a oboznamovanie klienta s ním nie je povinnosťou veriteľa. Výklad citovaného ustanovenia zákona prezentovaný žalobcom podporuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017. Žalobca rovnako poukázal na ustálenú judikatúru súdov v tejto otázke, pričom jeho tvrdenia podporujú aj viaceré rozhodnutia súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19CoCsp/45/2020, zo dňa 24.02.2021 a Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/99/2020, zo dňa 01.02.2021. Na základe uvedeného bol toho názoru, že boli splnené všetky zákonom vyžadované predpoklady vyplývajúce aj z ust. § 92 ods. 8 ZoB pre postúpenie pohľadávky, a teda žalobca má v tomto konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Vzhľadom na uvedené žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil vec na nové prejednanie súdu prvej inštancie alebo zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazal žalovaného na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. S uvedeným právnym názorom žalobcu sa žalovaný vo vyjadrení nestotožnil a odkázal na správne odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Predmetný právny názor súdu prvej inštancie je v plnom súlade s rozhodnutím NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017. Dodal, že zároveň trval aj na vznesenej námietke premlčania, nakoľko posledná úhrada zo strany žalovaného bola dňa 20.09.2016. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a s prihliadnutím na právnú argumentáciu uvedenú v rozsudku jednoznačne vyplýva, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu nahraďiť žalovanému trovy odvolacieho konania.

7. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného žalobca uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB neukladá povinnosť preukázania doručenia tejto výzvy a z pohľadu ustanovenia 92 ods. 8 ZoB by spornosť doručenia výzvy nebola relevantná. Otázka doručenia tak nebola sporná. Za predpokladu spornosti by žalobca doložil minimálne doručenkou k výzve, prípadne vrátené obálky upozornenia a výzvy. Tieto napokon priložil v prílohe, z ktorých je zrejmé, že listiny boli doručované žalovanému, ten ich však neprevzal v odbernej lehote. Žalobca už ale nezodpovedá za nesplnenie si základnej povinnosti žalovaného prebrať si zásielky.

8. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu žalovaný zotrval na názore, že žalobca nie je vecne aktívne legitimovaný pre neplatnosť postúpenia pohľadávky a nárok žalobcu je premlčaný.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania

(§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením a nesprávnymi skutkovými zisteniami, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Odvolací súd uvádza, že skúmanie vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, ak ju žiadna zo strán sporu nenamietajú. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. „Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný)“ (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III.ÚS 517/2011-9 zo dňa 22.11.2011). V prejednávanej veci bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatňovaný nárok.

12. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie je zrejmé, že právny predchodca žalobcu U. Q., J.P., si v predmetnom konaní uplatnil nárok na zaplatenie peňažnej sumy vo výške 4.782,13 eura s príslušenstvom voči žalovanému titulom omeškania s úhradou splátok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.04.2016. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2020 uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 16.10.2020 medzi postupcom U. Q. J.P., a žalobcom súd prvej inštancie pripustil zmenu pôvodného žalobcu U. Q., J.P., Ď. M. X XXX XX Q., I.: XX XXX XXX, na miesto ktorého vstúpil R Collectors s.r.o., Ďvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297.

13. Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom

15. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

16. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR

sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018).

17. Ustanovením § 92 ods.8 ZoB sa sledovalo sprísnenie postúpenia (cesie) bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu („Toto právo banka nemá, ak klient uhradil omeškaný peňažný záväzok ešte pred postúpením pohľadávky...“). Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

18. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

19. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

20. Pre platnosť zmluvy ako právneho úkonu je právne významný moment, kedy tento právny úkon bol urobený. Ak zmluva o postúpení pohľadávok v čase jej uzatvárania nespĺňala náležitosti vyžadované ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, išlo o neplatný právny úkon odporujúci zákonu. Neplatnosť podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je neplatnosťou absolútnou, čo znamená, že právny úkon takouto absolútnou neplatnosťou postihnutý nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku voči každému.

21. Základným článkom, od ktorého sa odvíja postup banky pri postúpení pohľadávky tretej osobe bez súhlasu klienta, je výzva adresovaná dlžníkovi na zaplatenie, ktorá musí byť preukázateľne zaslaná dlžníkovi, čo je potrebné preukázať predložením doručky alebo podacieho lístka.

22. Cit. ust. § 92 ods. 8 ZoB, vyžaduje, aby banka pred zamýšľaným postúpením pohľadávky inému subjektu, ktorého výber ako už bolo konštatované spotrebiteľ (klient) nemôže ovplyvniť, dala tento svoj zamýšľaný postup na vedomie spotrebiteľovi a to písomnou výzvou na plnenie s upozornením, že aj keď napriek tejto výzve bude spotrebiteľ viac ako 90 kalendárnych dní s plnením čo i len časti svojho záväzku voči banke v omeškaní, musí si byť spotrebiteľ vedomý a musí počítať s tým, že banka aj bez jeho súhlasu svoju pohľadávku voči nemu môže postúpiť inému aj nebankovému subjektu, t.j. subjektu, voči ktorému už spotrebiteľ nebude požívať ochranu v zmysle ochrany svojich citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, vymožiteľnej národnou bankou. Inými slovami povedané, v záujme ochrany slabšej strany vo vzťahu s bankou, t.j. v záujme ochrany spotrebiteľa z hľadiska ochrany jeho citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, pred ich sprístupnením tretím osobám nebankového charakteru, ktorých postupy sú z hľadiska nakladania a spracovania s týmito údajmi nekontrolovateľné a nevymožiteľné národnou bankou, dal zákonodarca v § 92 ods. 8 ZoB spotrebiteľovi možnosť, rozhodnúť sa, či aj napriek písomnej výzve banky na plnenie podstúpi riziko, aby jeho údaje boli sprístupnené nebankovému subjektu, ak po výzve nebude viac ako 90 kalendárnych dní banke plniť a tak aby bolo nakladanie s jeho údajmi nekontrolovateľné národnou bankou alebo spotrebiteľ bude konať svedomím, že sám svojím konaním, keď ani po takejto výzve banky viac ako 90 kalendárnych dní nebude banke plniť, sa pripravil o ochranu nakladania so svojimi údajmi tvoriacimi predmet bankového tajomstva. Banka nezaslaním predmetnej výzvy spotrebiteľovi podľa § 92 ods. 8 ZoB, nie je oprávnená spotrebiteľa o toto jeho rozhodnutie (v lehote min. 90 kalendárnych dní po zaslaní výzvy, pozn.) pripraviť, resp. tomuto oprávneniu spotrebiteľa korešponduje zákonná povinnosť banky, aby pred zamýšľaným postúpením svojej pohľadávky voči spotrebiteľovi na tretiu osobu (aj nebankového charakteru), takúto výzvu spotrebiteľovi zaslala, aby toto postúpenie pohľadávky bolo účinné aj z hľadiska zákonných požiadaviek ZoB. Písomná výzva podľa § 92 ods. 8 ZoB je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta (spotrebiteľa), po uplynutí zákonom stanovenej lehoty min. 90 kalendárnych dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený

žalovanému, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

23. Odvolací súd konštatuje zhodne so súdom prvej inštancie, že z obsahu spisu a napokon i z obsahu samotného odvolania je zrejmé, že postupca nepostupoval v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB, keď nezaslal dlžníkovi výzvu. Výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB musí byť kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt, bez súhlasu dlžníka. Z uvedeného dôvodu neobstojí tvrdenie žalobcu, že za takúto výzvu možno považovať výzvu banky zo dňa 18.07.2017 označenú ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“. Táto bola voči žalovanému bankou realizovaná síce pred postúpením pohľadávky, avšak na úplne inom právnom základe a to na podklade § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na podklade § 92 ods. 8 ZoB, pretože ako už aj z jej označenia vyplýva, jedná sa o výzvu na plnenie s následkom zosplatenia celého úveru a nie s následkom postúpenia pohľadávky inému subjektu, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca v tomto prípade neprijateľne kumuluje dve rozdielne výzvy s dvoma rôznymi právnymi účinkami na právny status spotrebiteľa (klienta) a tvrdí, že banka pred postúpením pohľadávky si splnila povinnosť podľa § 92 ods. 8 ZoB, avšak nepreukázal, že by banka skutočne žalovanému zaslala výzvu v zmysle označeného ustanovenia ZoB, poskytujúcej spotrebiteľovi (žalovanému) ochranu resp. možnosť takejto ochrany pred porušením bankového tajomstva, ktorá skutočnosť musí byť v tejto osobitnej výzve explicitne uvedená a tak daná spotrebiteľovi (žalovanému) na vedomie s možnosťou rozhodnúť sa, či bude alebo nebude banke plniť.

24. Tým, že banka výzvu dlžníkovi nezaslala, resp. táto skutočnosť zo strany žalobcu nebola v konaní preukázaná, neposkytla mu dostatočný priestor na vykonanie krokov voči „svojej“ banke za účelom zotrvania s ňou vo vzťahu. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok teda nebolo preukázané. Aktívna legitímácia žalobcu nie je preto daná. Zmyslom a cieľom ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB bolo dosiahnuť stav, aby mal dlžník dostatok času na vykonanie opatrení zotrvať na vzťahu so „svojou“ bankou a tak zotrvať aj vo sfére kontrolovanej Národnou bankou Slovenska.

25. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 ZoB (výzva banky adresovaná dlžníkovi pred postúpením pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže na žalobcu nebola platne postúpená pohľadávka uplatňovaná v konaní, súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobu z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

26. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby vrátane správneho súvisiaceho výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).